

 Byåsen kirke
50 år | 1974
2024

Innhold

Forord

Hilsenerside 6 - 13

Randolf Vågen, leder av menighetsrådet
Maren Græsli Evensen, sokneprest
Tor Singsaas, biskop emeritus
Herborg Finnset, biskop
Kjell Inge Nordgård, kirkeverge
Ingrid Eikli Heggset, daglig leder
Wenche Kjellsby Nasset, pensjonert rektor Byåsen skole
Marit Henriksen, pensjonert lærer Hallset skole

Litt historikk fra starten..... side 14

- Menighetsrådet 1965 - 69
- Grunnstensnedleggelse og Innvielse
- Kirkeringene
- Noen av de første prestene
Anne-Lise Brodtkorb
Arne Koksvik

Litt fra årene som kom etter.....side 19

Jarle Jacobsen
Anders Mikal Holen
Fra Hallset kirke til Byåsen kirke - Øystein Flø
Kulturkveldene i kirka - Steinar Leirvik

Barne – og ungdomsarbeid.....side 24

- Fra Dåpsopplæring til Trosopplæring – Eli Halseid og Bente Elton Jacobsen
- Ichtys, Trondheim TenSing og Candeo Gospel - Jon Steinar Bjørgum
- Musikalen 360 – Hege Merakerås
- Ungdom anno 2025 og ønsker om fremtidens kirke – Kevin Hoel Tårnes

Oversikt over fast ansatte fra 1974 – 2024.....side 31

Forord

Jubileumsskriftet er et forsøk på å samle noe av den eldste historien til Byåsen kirke. Vi har bladd gjennom 50 årganger av menighetsbladet, innhentet informasjon fra tidligere ansatte, der flere har levert skriftlige bidrag, og vi har snakket med tidsvitner som fortsatt bor i menigheten. Innholdet omfatter ikke alle sider av menighetens virksomhet de siste 50 år. Fra vår side er dette et dugnadsarbeid der vi har måttet gjøre et utvalg ut fra den tid og kapasitet vi har hatt. Utvalget av stoff er preget av egne erfaringer og minner fra Byåsen kirke. Eli er den som har bodd her lengst, og som var med ved vigslina i 1974. Hun var blant annet en av pådriverne i barnehage-kirkeringen og i oppstarten av kirkens førskolegrupper. Bente og Jarle kom i 1981, og har i tillegg til frivillig engasjement, vært ansatte i menigheten, Jarle som kapellan fra 1981 til 1988 og Bente som kateket fra 1984 til 2000.

Det har vært en spennende å jobbe med Byåsen kirkes historie. Vi er glade for at vi fikk utfordringen, eller snarere, tok den. Det har gitt oss stor respekt og takknemlighet overfor de som har gått foran oss. Først og fremst er det alle menneskene i Byåsen kirkes historie, som trer frem for oss. Vi ser ansikter som uttrykker glede, engasjement, humor og varme. Vi ser for oss foldede hender, flittige hender, omsorgsfulle hender.

Vi er klar at vi kun berører en flik av alt det som fortjener å bli løftet frem, men tenker at dette kun er starten på en prosess. Nå sender vi stafettpinnen videre og håper at nye generasjoner vil gripe den, og fortsette å reflektere over forholdet mellom fortid, nåtid og fremtid. Hva kan vi lære av Byåsen kirkes historie? Hvordan preger den dagen i dag og hva er det verdt å ta med seg inn i fremtida? Hvilke utfordringer står Byåsen kirke overfor i dag? Hvordan kan de løses - og av hvem?

Trondheim november 2024

Eli Halseid, Jarle Jacobsen og Bente Elton Jacobsen

Byåsen kirke er 50 år

Inn mot, og gjennom hele jubileumsåret, har mye blitt gjort for å få til en god feiring. Kirkas uteområde er forbedret og fornyet. Likeså er stolene i kirka skiftet ut. På toppen av det hele har vi et helt nytt flygel. Alt dette er viktige materielle rammefaktorer for å være kirke på Byåsen.

En jubileumskomite har arbeidet for å få til et program med godt innhold. Dette har gitt oss flere flotte samlinger som konserter, gudstjenester og salmekvelder. Spesielt ser vi nå fram til konserten hvor det nye flygelet innvies og til jubileumsgudstjenesten på selve fødselsdagen, første søndag i advent.

Alt dette ekstra i jubileumsåret, sammen med det som foregår til vanlig, gjør at vi er på god vei i retning av vår visjon: Byåsen kirke- et møtested mellom himmel og jord.

Men hva med de neste 50 år? Utfordringen framover er å være relevant i lokalmiljøet, samtidig som vi er klare på hva som er kirkas budskap. I det arbeidet vil det være viktig å forstå hva som forgår rundt oss i dag, men også kjenne vår historie.

En beskrivelse av 50 års virksomhet i en aktiv menighet som Byåsen, ville kunne fylle mangfoldige sider med tekst og bilder.

Eli Halseid har sammen med Bente og Jarle Jacobsen gjort et stort arbeid med å samle et utvalg i det heftet dere nå har fått.

Vi håper dette vil være til inspirasjon for å bidra i Byåsen kirke, eller i kirka der dere bor, i de neste årene.

Randolf Vågen
*Leder av menighetsrådet og
jubileumskomiteen.*

Kjære Byåsen kirke

Gratulerer så mye med 50 år!

Det å være kirke og menighet er noe vi er i fellesskap. Ja, selve ordet «menighet» betyr faktisk «fellesskap».

Selv om jeg ikke har vært her så lenge, har jeg fått inntrykk av at Byåsen er en menighet som er god til å skape små og store fellesskap, for både store og små.

Jeg føler meg heldig som får jobbe i en menighet der så mange deler raust av tida si for å bidra inn i menigheten. Da jeg hadde takket ja til stillingen, oppdaget jeg raskt at dette er en kirke folk kjenner til, og har lagt merke til. Jeg har inntrykk av at Byåsen kirke har betydd mye for mange.

I løpet av disse femti årene har den norske kirkes rolle i samfunnet endret seg mye. Kirkas rolle er fortsatt i endring, og det er derfor viktig at vi tilpasser oss en ny tid med nye utfordringer

I menighetens verdiplakat står det at vi skal jobbe for å skape rom for tro, rom for håp og rom for kjærlighet. Dette er gode verdier å jobbe mot. I tida framover må vi fortsette å skape gode fellesskap, og alltid ha med oss et blikk på de som faller utenfor disse fellesskapene. Dette kan vi få til ved å følge Han som er veien.

Jeg gleder meg til vi sammen skal finne veien videre!

Maren Græslı Evensen
sokneprest i Byåsen

Byåsen kirke 50 år – et nært og barmhjertig «helligsted»

Byåsen kirke er ikke som andre kirker i Trondheim. Den står ikke høyt og fritt som Havsteinkirka, som du kan se fra mange kanter av byen. Den dominerer ikke bybildet som Nidarosdomen med sitt høye spir, sine vestfronttårn og spisse hvelv og buer.

Byåsenkirka smyer seg inn mellom blokker og høyhus. Den er som «et telt» som er slått opp i bydelen, - akkurat slik som det fortelles i den versjonen av juleevangeliet som evangelisten Johannes gir oss; «Og Ordet ble menneske «og tok bolig iblant oss», Joh.1,14. Det greske uttrykket som er brukt i dette verset kan og oversettes med; «Han slo opp sitt telt» imellom oss da han kom til jord.

Byåsenkirka bærer med seg et lavmælt budskap om at Gud kommer til oss nedenfra - fra en kant vi ikke venter det. Midt imellom oss er Han. De mennesker vi møter her, er i seg selv bærere av budskapet. Jesus Kristus slår stille følge med hver enkelt av oss når vi kommer inn i kirka. Og Han blir her, - sammen med oss. Den svenske forfatteren Ylva Eggehorn har diktet en tankevekkende salme, oversatt av Øystein Thelle og tonesatt av Benny Andersson fra ABBA.

NoS 13 nr. 364; vers 1

*Så kom du da til sist, du var en fremmed,
en sagnfigur man nok har snakket om,
så mange hadde laget bilder av deg,
du sprengte alle bilder da du kom!
Vi tok deg frekt til inntekt for vårt eget og flagget
med ditt navn i krig og fred,
vi bygde katedraler høyt mot himlen
men du gikk hele tiden lengre ned.
En salme for Byåsen kirke!*

Dette byggverket vitner om en Kristus «som hele tiden går lengre ned». Et troverdig kirkebygg som forteller om en Gud som er nær, barmhjertig, - som elsker enhver av oss gjennom alt. En Gud som har gitt av sitt eget liv for at vi skal leve. Kirkebygget har vært med å forme og danne de menneskene som gjennom årene har vært her, - og som kjenner dette som sitt nære «helligsted».

Jeg ser på Byåsen kirke som en «Inkarnasjonskirke», hvor vi påminnes at Gud ble menneske for å være sammen med oss gjennom alle slags opplevelser og erfaringer i livet.

Byåsenkirka har vært nærhetens og barmhjertighetens kirke for meg, - hvor fortellingene om Jesus Kristus er blitt levende og aktuelle i møte med de mange, mange jeg har levd sammen med i denne bydelen.

I 50 år har Byåsen kirke vært et sentralt samlingssted i livet for mennesker i alle aldre; barn, konfirmanter, unge, voksne og eldre - i glede og sorg. Rett ofte myldrer det av liv her! På dette nære og barmhjertige «helligsted» i bydelen samles vi om Ham som er kommet for å gi oss livet! Vi møter Jesus Kristus «som hele tiden går lengre ned». Han er alltid der vi er i livet.

Gratulerer med de 50 år!
Tor Singsaas
biskop emeritus

Gratulerer med 50 år i det varme og nære kirkerommet på Byåsen!

50 år er et langt tidsspenn i den enkeltes liv, og det har skjedd store endringer fra 1974, da Byåsen kirke blei vigslet 1. søndag i advent. Byåsen kirke har vært stedet for mye levd liv i disse årene. Byåsen kirke er blitt ei storstue for bydelen og et møtesteder for mange. Og akkurat på dagen feires 50-årsjubileet!

Kirka rommer oss i alle livets omskiftninger. Den møter oss på hverdager og i de store høytider, i det som var fint og lett å være i, og i det som var vanskelig: den tar (har tatt) imot oss i den største glede og i den dypeste sorg.

Kirkehusene våre er alle steder ei fortelling om tilhørighet, kjærlighet, håp og tro: om det som vi sammen holder som sant og hellig. Viktige hendelser i manges liv har skjedd her. Arv og tradisjon er de gode sporene etter de som var her før oss, og som tåler godt å bli tolket og brukt på nytt. Noe av den beste arven vi i fellesskap har med oss, er den tradisjonen og troa vi hører til i. Den går som en strøm tilbake gjennom århundrene, og den finner sin stille vei også inn i framtida: Den ble vi født og døpt inn i, den er vår eiendom. Og kanskje er det den viktigste delen av alt vi arver – det som gjør oss til mennesker og medmennesker: bevisstheten om at vi hører til i et fellesskap, at det er en håpets himmel over oss, at Guds nåde, håp, tro og kjærlighet er der for oss alle - til alle tider. Denne innsikten trenger også vår tid å gjøre til sin egen.

Kirka er en viktig del av ethvert lokalsamfunns historie og selvforståelse. Kirkebygget – men menighetens fellesskap må være åpent for de som deltar og hører til i dens liv på ulikt vis. Kirka som fellesskap (mennesker imellom), har en viktig oppgave å fylle i det som skjer nå, og i det som skal bli vår felles framtid med håp og tro.

Kirka er kalt til å være i endring og bevegelse, og åpne seg mot det som er menneskers nød og behov i dag. Det er det som er en del av arven vår – og kanskje er dette kallet det aller viktigste. Ved et kirkejubileum er det fint å se bakover på det som har vært. Men de aller viktigste retningene å vende blikket og tanken, er utover og framover!

Spør alltid slik Jesus spurte de han møtte: «hva vil du jeg skal gjøre for deg?»

Spør alltid: Hvem er det som trenger kirka nå – og på hvilken måte? Hvordan kan hver enkelt av oss, i menighet og lokalsamfunn, være med på å skape mer himmel på jord?

Denne samtalen er det viktig at vi holder liv i, og at vi utviser det motet som noen ganger skal til når vi går nye veier, så himmelriket skal fortsette å vokse hos oss.

Gud velsigne alt godt arbeid og levd liv i Byåsen kirke og menighet!

Herborg Finnset
Biskop i Nidaros

Gratulerer Byåsen kirke 50 år

Byåsen menighet hadde nylig feiret 30 år da jeg startet som kirkeverge i Trondheim i oktober 2005. Jeg husker godt at sokneprest Øystein Flø var tidlig ute for å intervju meg for menighetsbladet. Han lurte nok på hva slags kirkeverge fellesrådet hadde tilsatt denne gangen, det hadde vært noen turbulente år.

Byåsen kirke er også mi soknekirke. Ett av mine barn er døpt her, to har gått i barnehagen og alle fire er konfirmert her. Det er lett å huske det siste best og konfirmanttiden for Sara og Jakob, i regi av prest Marte og kateket Eirik, imponerte! Her var det faglig styrke og veldig fin tilnærming til ungdommene.

Byåsen menighet har helt frem til 2020 vært den desidert største menigheten i byen. Med om lag 16000 medlemmer og over 20000 innbyggere har kirka fungert som ei storstue i lokalmiljøet. Raus og åpen har stab og menighetsråd invitert til mange ulike aktiviteter. En faglig dyktig, fremoverlent og i stor grad selvdreven stab, har vært mitt inntrykk av Byåsen det meste av min tid som kirkeverge.

Jeg har brukt Byåsen som motivasjon for at mindre menigheter kunne ha fordeler av å bli større, og med det en sterkere stab, om de slo seg sammen med andre. Flere valgte å gjøre det ved sokne-sammenslåinger i 2019.

Menighetens aktivitetsnivå har gitt resultater i form av godt gudstjenestebesøk og mange frivillige. Det er naturlig at Byåsen menighet nå prøver ut hvordan ny tilrettelegging for frivilligheten kan utvikle og kanskje endre menighetslivet, til felles læring i byen.

Byåsen kirke, i likhet med andre arbeidskirker som ble bygd på 70 tallet, har gitt gode løsninger for aktivitet. Der andre har bygd menighetshus i tillegg til kirke, har arbeidskirkene med sine fleksible romløsninger, huset stor aktivitet seint og tidlig, hverdag som helg. Jeg har prøvd å booke møte for fellesrådet slik at medlemmene kan bli kjent med jubilanten, men det har ikke vært plass til oss da det er full aktivitet heile tida!

Fellessrådet erfarer at arbeidskirkene krever mye vedlikehold, og det ikke bare på grunn av høy

aktivitet. Etter at taket på kirka ble løftet og «glasskuppelen» kom på plass i 2004, har fellesrådet gjennomført flere byggeprosjekter, som utbedring av tilfluktsrom i 2007 og full rehabilitering av arealene til barnehagen i tett samarbeid med, og etter ønske fra Asylselskapet. Videre er det gjennomført prosjekter knyttet til universell tilrettelegging. Kirka har fått HC-toalett og i 2023, en betydelig oppgradering av uteområdet, der tilgjengelighet for alle var i fokus.

Klimatiltak som ENØK varmestyring, utskifting av varmekilder og LED lysarmaturer, utskiftning av vinduer, etterisolering av tak og nytt ventilasjonsanlegg, er realisert i ulike prosjekter gjennom årene.

Funksjonelle forbedringer og forskjønnelser er ivarettatt gjennom innsetting av lydtette foldedører, lasering av vegger og nytt lydanlegg i 2013 og 2015. Vi har sikret kirka og uteområdet ved innføring av nøkkelfritt låsesystem i 2018 og en oppgradering av klokketårnet i 2015. Fellesrådet har støttet anskaffelsen av nye stoler med halve beløpet, og seinest i høst gitt finansielle støtte til kjøp av det nye flygelet.

Byåsen menighetsråd har ved hver konstituering etter kirkevalg, oppnevnt dyktige og engasjerte medlemmer til å sitte i kirkelig fellesråd i Trondheim, som er mitt styre. Det har jeg vært takknemlig for.

Lykke til med feiringen!

Kjell Inge Nordgård, Kirkeverge

Hilsen fra kontorpulten

Det har vært en stor glede å være bak kulissene i Byåsen menighet i over 20 år.

Gjennom årene har de mange ansatte og frivillige lagt igjen mye godt som har blitt kulturen vår. En kultur hvor vi er sammen om å være menighet på Byåsen, hvor vi vil hverandre vel, og gjør det vi kan for å lage gode fellesskap for de som bor i soknet.

Gjennom årene har staben hatt forskjellige uttrykk og engasjement. Det har vært rom for å bruke sin godfot og prege arbeidet. Teologiske holdninger har endret seg og organisering av arbeidet har endret seg. Data har gjort sitt inntog. Fra å skrive i kirkebøker har det blitt elektronisk kirkebok.

Det første kirkekontoret var plassert i sokneprestens hus, men da kirken ble bygget, ble det kontorplasser i kirken. Da jeg ble ansatt, var daglig leder stillingen endret til avdelingsleder for Byåsen, Sverresborg og Heimdal menigheter. Etter hvert ble denne stillingen utvidet til soneleder for Byåsen og Heimdal prosti, og kontorplassen ble flyttet til Heimdal. Etter utredninger og erfaringer, ble det enda en omorganisering og daglig leder funksjonen ble flyttet tilbake til menigheten i 2022.

Menighetsrådene i Byåsen har hatt tradisjon for å være aktive pådrivere med mye engasjement. Det gjelder både kjerneområdene gudstjeneste, trosopplæring og diakoni, og også i saker som misjonsprosjekt på Madagaskar (NMS), vennskapsmenigheter både i Nepal og Ramallah, og kirkeasylanter. Rådet har også bidratt til å påvirke utviklingen av Den norske kirke gjennom grundige svar på viktige høringer om det som angår kirkens fremtid. Byåsen menighet vil noe!

Når jeg tenker på menigheten, trer de frivillige tydeligst frem. Menighetslivet startet før det var hverken kirke eller ansatte, det begynte blant de frivillige i kirkeringene.

Deres glød for menigheten har blitt selve grunnsteinen i kulturen her i Byåsen kirke. Å bygge menighet har vært, og er fortsatt, et fellesprosjekt som ansatte og frivillige er sammen om.

De årene jeg har vært her, har årsstatistikken vist tall på frivillige medarbeidere opp mot 200. Og flere finnes nok som ikke er telt. Det er takket være de frivillige at menigheten har et så stort og bredt arbeid. Flere av menighetens aktiviteter har vært, og er fortsatt, drevet kun av frivillige. Også når mer krevende oppgaver må løses, som under korona, bidro de frivillige og sørget for godt smittevern så vi kunne samles.

Hvem har vært her siden dag en? Jo – de frivillige! Og noen av disse er faktisk fortsatt frivillige etter 50 år! Ansatte kommer og går – men frivillige består!

Det er utrolig hva vi får til når vi drar sammen! Jeg gleder meg på fortsettelsen.

Gratulerer Byåsen kirke!

Ingrid Eikli Heggset, daglig leder

Samarbeid mellom skole og kirke

En liten fortelling om tradisjon og kultur

Da jeg begynte som inspektør ved Byåsen skole høsten 1999, kom jeg fra Åsveien skole som lærer. Åsveien skole hadde en lang tradisjon i samarbeid med kirken. Målet var blant annet å aktivisere elevene i gudstjenestene og lære om høytidens budskap. Det var store forventninger til disse samlingene hos store og små.

Denne tradisjonen ville jeg ta med meg til Byåsen skole. Med stor glede oppdaget jeg at Byåsen kirke hadde hatt en sterk tradisjon i arbeidet med skolene i distriktet. Jeg erfarte at kirken som hus ble et samlingssted for gode kulturelle opplevelser.

Julegudstjenestene var et samarbeids-prosjekt mellom kirken og skolene.

Det var høytid da vi i flokk og følge som skole gikk til kirken før jul.

Elevene som deltok, fikk lære om julen som høytid og høre juleevangeliet. De fikk synge sammen, i kor eller alene. Kirkerommet ble en arena der elevene fikk vise seg frem med ferdigheter og kunnskap. Det ble vist respekt for ord, handling og den enkelte som deltok.

Jeg var som rektor imponert over prestenes tilrettelegging og fortellerevne, åpenhet og respekt for det enkelte barns tro og lære. Disse samlingene ble en dannelse i læren om vår kulturarv.

For de av elevene som valgte å avstå fra kirkebesøkene, ble det tilrettelagt for gode, alternative undervisningsopplegg på skolen.

I min tid som lærer ved Åsveien skole og rektor ved Byåsen skole, har vi mistet 4 elever. Det er

tungt å bære. Da trengte skolesamfunnet støtte og krisehjelp.

Havstein kirke og Byåsen kirke var sterkt representerte i skolehverdagen da dette skjedde. Sammen med kommunens kriseteam var prestene fysisk til stede for rektor og lærerne. De var der for foreldre og elever i sorgen. De ga råd og veiledning for de som ønsket. Kirkerommet ble åpnet for alle som søkte dit. Kirken med sine ansatte var til uvurderlig støtte og hjelp for mange.

Takk for at vi har vår jublant - Byåsen Kirke - i sorg og i glede.

Gratulerer med de 50 år.

Med hilsen
Wenche Kjellby Nesset
Pensjonert rektor- Byåsen skole.

Minner fra samarbeidet mellom Hallset skole og Hallset kirke på 70-tallet

Hallset skoles gave ved innvielsen av kirken
Hallset skole ble etablert i 1970. Som nærmeste nabo til kirketomta og byggingen av kirka fulgte elever og lærere med på hva som skjedde på andre sida av den lille «kirkeskogen». På skolen ble vi fort enige om at vi burde ha en gave til innvielsen av kirka. Vi ville involvere elevene og utlyste en tegnekonkurranse om motiv til et bilde. Bildet skulle i neste omgang forstørres og overføres på tekstil. Brodering skulle fullføre gaven. En jury valgte det beste av elevenes tegninger. Det ble en tegning med teksten: «*La de små barn komme til meg*» og motiv som illustrerte dette. For at bildet skulle få en god håndverksmessig utførelse, ble det avgjort at flinke håndarbeidslærere ved skolen skulle brodere bildet. Da bildet var sydd ferdig, forsiktig vasket og dampet, ble det rammet inn. Vi håpet at gaven skulle få en synlig plass i kirkebygget. Overleveringen skjedde ved innvielsen

Samarbeid om en julegudstjeneste

Dette skjedde lenge før kirke og stat skilte lag, så det var naturlig og uproblematisk at skolen og kirken samarbeidet når julegudstjenesten skulle planlegges. Kapellan Anne-Lise Brodtkorb skulle

møte oss ved inngangen til avtalt tid da vi skulle øve dagen før gudstjenesten. Det varte og rakk, og presten dukket ikke opp. Da var gode råd dyre, vi gikk ned i sokkelen til barnehagen og fikk noen derfra til å låse opp kirkedøra. Vi var godt i gang med øving, da Anne-Lise heseblesende kom inn kirkedøra. Hun hadde små barn hjemme, noe hadde skjedd, derfor forsinkelsen. Vi lærerne forsikret om at alt gikk greit og at hun bare måtte senke skuldrene. Vi var fulle av forståelse og tilgivelse. Da utbrøt hun: *Dette må være NÅDE*. Så kikket hun opp mot kirketaket. Og vi undret oss, kanskje var det så enkelt?

Salmetekster på gråpapir

Til tross for at julesalmene ble lært utenat før gudstjenestene, ble alle tekstene kopiert på ark til bruk i kirken, for sikkerhets skyld. Det hendte at noen elever laget papirfly av sangene og sendte gjennom kirkerommet. Dette skulle vi ikke ha noe av! Her må nevnes at dette var før digitale løsninger med tekst på veggen. På skolen besluttet vi at neste år skulle alle tekstene til salmene skrives på gråpapir med stor skrift og henges høyt oppe på furuveggene i kirka. Vi rullet ut gråpapir-ruller i korridorene på Hallset skole. Lærere linjerte med svake blyantlinjer og modellerte tekstene med blyant i stor nok størrelse. Så ble elevene, utstyrt med kraftige tusjer, fordelt bortover i korridorene med ansvar for hvert sitt felt på gråpapiet. Der lå de på kne og skrev salmetekster til det verket i knærne. En må vel si at dette var involvering. Tekstene ble dagen før gudstjenesten møysommelig festet med tape og tegnestifter i kirka, vi stod på vakleborne gardintrapper. Heldigvis gikk det bra. Jeg tror at det var bare dette ene året vi gikk så grundig til verks for å unngå papirflyene. Senere kom overhead'n og PC'n med tekster projisert på lerret.

Marit Henriksen
Pensjonert lærer Hallset

Litt historikk fra starten

Menighetsrådet 1965 – 69: Sokneprest Solbu, Asbjørn Lykke, Johs Bjørnsen, Thorvald Ianssen, Birgit Marie Utne, Margot Skarsaune, Sonja Holmås, I.H.Sivertsen, Selnes. Under viser befarng på kirketomta.

Fra Adresseavisa om :

Nedleggelse av grunnstenen – 2.september 1973

Biskop Tord Godal svingte mørtelspaden og forseglet dermed «grunnsteinen» som rommet et skrin med en Bibel, tegninger av kirka (utførende arkitekt var Ottar Heggenhougen fra arkitektfirmaet Arnstad & Heggenhougen), bystyrevedtaket fra november 1971 og noen mynter fra Norges Bank.

Biskopen la i sin tale vekt på at Bibelen var viktigst, den skal være kirkens fundament og dens innhold. Byggekomiteens leder, overingeniør Harald Einum fra Trondheim kommune vektla at kirken skal bli et moderne bygg som i stil, innhold og funksjon vil fylle

tidens krav. Kirken skal være et tjenlig bygg og et sentrum for menigheten.

Etter grunnstensnedleggelsen, der Byåsen Musikkorps spilte, var det det kirkekafe i Hallset skoles gymnastikksal. Her medvirket Byåsen sangkor og kirkeverge Carl Soelberg overbrakte hilsener fra Trondheim kommune. Videre ble det sagt at kirken skal være ferdig til vigsling 1.søndag i advent 1974.

Adressa september 1973

Innvielsen av kirka – 1.desember 1974

Fra journalist Anjo Wulff's artikkel fra innvielsen, 1.søndag i advent 1974:

At mange hundre mennesker hadde funnet veien til Hallset kirke søndag formiddag, er ikke til å undres over, nysnø og solskinn til tross. Det er en kirkehistorisk begivenhet å kunne innvie en kommunalt finansiert kirke i Trondheim, for så har ikke skjedd siden Lademoen kirke ble tatt i bruk i 1906. Denne gang var det ordfører Kaare Tønne som ved kirkekaffen kunne overrekke kirkenøkkelene til sogneprest Gerhard Solbu. Han og hans menighet har dermed fått et prektig gudshus som sentrum for sitt arbeid i helg og hverdag. For om Hallset kirke ble innviet på en søndag, med festgudstjeneste og kirkekafe, vil kommende ukes begivenheter markere at nybygget er et sentrum for hele menigheten, et hus som skal fungere hele uken: Tirsdag arrangeres eldres hyggestund, tirsdag kveld er det konsert, onsdag barnetime, torsdag

tenåringskveld og fredag festmøte. Slik skal kirken være alles hjem. Alle dager. Ikke bare søndag. At kirken virkelig er for alle, viste delegasjonen av inviterte gjester fra Trøndelag Vanførehjem, som ligger i Byåsen menighet. En rullestol er ingen hindring i Hallset kirke. Biskop Tord Godal pekte i sin preken på at denne dagen er en virkelig ny begynnelse. Han sikket ikke bare til kirkebygget, men også til det nye kirkeåret som begynte denne innvielsesdagen. Med utgangspunkt i dialogen mellom Jesus og Pilatus, la han vekt på at Guds rike ikke er av denne verden. Kirkens oppgave er alltid å tjene kjærlighetens og sannhetens Herre. Biskopen avsluttet med: Måtte Hallset kirke makte å male Jesus levende for sine menighetslemmer under mottoet «Gjør Jesus til konge».

I artikkelen vises det til at menigheten hadde samlet inn 44.000 kr (som i 2023 tilsvarer ca. 333.000 kr) til nytt orgel. Orgelet fra Paul Ott i Tyskland kom på plass i løpet av 1975. Organist Olav Høyem Husby hadde tonefølge av Symfoniorkesterets solotrompetist Kjell Jønnum. Byåsen sangkor under ledelse av dirigent Anton Vist satte også sitt preg på gudstjenesten.

Kirkeringene

Engasjementet for ny kirke startet lenge før 1974. Den voksende bydelen på Hallset trengte et større kirkerom en det Havstein kirke kunne tilby. I 1972 ble menighetene delt i Byåsen og Sverresborg. I november 1971 gjorde Bystyret vedtak om bygging av ny kirke på Hallset. Byåsen kirkeforening og kirkeringene kanaliserte mye av det brede, frivillige engasjement for kirka. I tillegg til innsamling på årlige vår- og høstfester, arrangere kirkeforeninga julemesse, der medlemmene bidro med gjenstander til salg og utlodning. Kirkeringene arbeidet hele året med å samle inn penger til utstyr i kirka generelt. Pengene ble samlet inn gjennom utlodning på møtene og noen hadde salgsboder under Martnan på torget.

Foruten Nidaros biskop Tord Godal deltok åtte prester. Fra Byåsen menighet Gerhard Solbu, res.kap Arne Koksvik og hjelpeprest Anne-Lise Brodtkorb, fra Sverresborg menighet sogneprest Otto Selmer, videre fungerende domprost Torgeir Havgar, tidligere domprost Johan B. Rian, prost Arne Skjånes og lektor John Meyer.

En ring hadde særlig fokus på utstyr kjøkkenet, og en på innsamling til orgelet, som først kom høsten 1975. Flere av ringene fortsatte arbeidet sitt lenge etter at kirka var innviet. Det trengtes stadig mer utstyr etter hvert som virksomheten i kirka ble utvidet. Barnehagekirkeringen, ledet av Elise Solbu og Anne-Lise Brodtkorb, fortsatte sin virksomhet med dugnad for den nyåpna barnehagen (april 1975). De sydde dukkeklær og lagde/skaffet leker. En annen kirkering tok initiativ til å brodere dåpskluter og denne tradisjonen ble holdt vedlike til ca. 2008. I ca. 2000 overtok menighetsrådet ansvaret for julemessa og kirkeforeninga ble nedlagt.

Noen av de første prestene

Anne-Lise Brodtkorb, hjelpeprest 1970-79

Jeg ble tilsatt Byåsen menighet i 1970, først som menighetssekretær og senere om hjelpeprest. Gerhard Solbu hadde vært sokneprest siden 1959, Otto Selmer som var res.kap, ble senere sokneprest i Sverresborg menighet, da denne ble utskilt. Arne Koksvik kom fra Domkirken og ble res.kap i 1973. Klokken i disse årene var Ole Skaug og organist i Havstein, og senere i Hallset kirke, var Olav Høyem Husby.

Sverresborg menighet ble utskilt fra Byåsen menighet i 1972, sammen med en liten del av Ilen menighet. Det var over 500 fødsler i året og omtrent like mange ble døpt (ca. 96 % av årskullet). Det var sjelden under 9 dåp i hver gudstjeneste, rekorden jeg husker var 18 dåp. Siden Havstein kirke kun rommer 180 mennesker, var det nødvendig med egne dåpsgudstjenester på lørdager.

Konfirmantkullene var også store, ca. 400 konfirmanter til sammen i begge menigheter og dermed adgangsbegrensning til hver konfirmasjonsgudstjeneste. Familiene fikk ned til tre adgangsbilletter for hver konfirmant. Det var derfor stor lettelse da Sverresborg ble utskilt, selv om ny kirke bare var vedtatt bygget, og ikke stod ferdig før i 1974. Menighetene delte på Havstein kirke fra 1972 - 74, mens menighetskontoret forble i presteboligen i Bøckmanns vei 102.

Hallset kirke var den første kirken i Trondheim som ble bygd etter Lademoen kirke i 1905, når en ser bort fra Tempe - og Valene kirke, bygd av en småkirkeforening.

Fisken, med korset og Guds øye, ble kirkens symbol. På gresk er ordet for fisk, Ichthys, der bokstavene står for «Jesus Kristus Guds Sønn Frelser».

For å følge opp motivet med fisken skulle dåpsfatet være i glass. Messingkanten som skulle avslutte bollen, var ikke ferdig til innvielsen 1. søndag i advent. Arkitekten foreslo at vi kunne bruke en stor salatbolle som han hadde.

Da sa den snille og velvillige biskop Godal absolutt nei – han ville ikke innvie en salatbolle – så glassdåpsfatet ble halt ut fra verkstedet som skulle sette på messingkanten og var med under innvielsen. Da ble den båret inn under prosesjonen av en 10-år gammel jente.

Arne Skjold Koksvik, residerende kapellan 1973 - 78

Kirka var ikke ferdig da vi kom, så det var spennende å følge byggingen og ferdigstillingen. Kirka ble et samlingssted for mange mennesker i området. Det var stor aktivitet til alle tider, med møter og samlinger av ulik art. Det jeg har lyst til å fremheve fra denne tida er samarbeidet mellom prestene og de andre ansatte var godt. Det gjaldt også forholdet til menighetsrådet. Solbu var jo en suveren leder. Kunnskapsrik og trygg. Det var mye å lære for en ung prest.

Det var veldig mange konfirmanter, over 200. Jeg gikk på hjemmebesøk til alle. Det var nyttig, men tok mye tid. Vi hadde konfirmantleir på en av folkehøyskolene i nærheten om sommeren, med mange kristne ungdommer som hjelpeledere.

Ideen om slike leirer spredte seg til hele byen og senere ut over landet.

Jeg vil også nevne ungdomsklubben. Den ble drevet i kirkekjelleren med mange, litt eldre ungdommer som ledere. Konfirmantene var invitert og det var godt oppmøte. Opplegget var ulike spill, leker og til slutt andakt, der det ikke alltid var lett å få ro.

Det var jo veldig mange barnedåp og prestene gikk på hjemmebesøk til alle. Da møtte jeg unge ektepar som ble invitert til unge hjems grupper. Etter hvert fikk vi til tre til fire grupper med fire par i hver gruppe, som møttes på kveldstid når barna var lagt. Merete og jeg var med i et par grupper. Vi brukte et opplegg fra IKO, det var enkel servering og gode samtaler. Vi fikk venner som vi holdt kontakt med i mange år.

Jeg har alltid satt pris på samarbeidet med skolene. Det var gudstjenester for barnehager og skoler til jul og sommeravslutning, og noen til påske. Jeg gikk en del på besøk på lærerværelset og hadde møter med lærerne for å forberede gudstjenestene.

Lærer Aslaug Finnes takker av Arne Koksvik på lærerværelset Byåsen skole

Litt fra årene som kom

Jarle Jacobsen, kapellan 1981 - 88

Vi flyttet til Trondheim i januar 1981, vel 6 år etter at kirka var vigslet. Byåsen kirke ble vår første arbeidsplass etter studietida i Oslo. Det var spennende å komme til en arbeidskirke som inkluderte både kirkerom, kontorlokaler, kjøkken og møtesaler, samt barnehage og aktivitetsrom for speidergrupper og ungdomsklubb i sokkelen.

Her møtte vi aktive frivillige og ansatte medarbeidere – og en menighet som var kjent for sitt gode arbeid for alle aldersgrupper. Å arbeide i Byåsen kirke ble på mange måter å surfe på en bølge av velvilje som våre forgjengere hadde bygget opp gjennom inkluderende væremåte og profesjonell opptreden.

Mine beste minner har jeg fra arbeidet med konfirmanter og ungdomsledere. Så mange flotte unge mennesker som tidlig viste samfunnsbyggende egenskaper og engasjement. Som utfordret til ettertanke og gjennom engasjement bidro til forandring i kirke og samfunn. Av dem lærte jeg at et godt ungdomsmiljø er veien inn til kirkelig fellesskap.

Anders Mikal Holen, sokneprest 1995 - 2004

Jeg hadde vært prost i Fosen, men ønsket meg nå til Trondheim igjen. Det var tungt å flytte fra prestegården i Stadsbygd. Samtidig var det lange avstander å kjøre på Fosen. I Byåsen var det én kirke og mange funksjoner på et sted. Jeg så frem til å jobbe i en annen type menighet – med flere ansatte å samarbeid med og med kortere avstander å kjøre. Jeg fikk mange gode og dyktige medarbeidere. Det var også et godt samarbeid mellom ansatte og med frivillige. Fint å ha ett prestefellesskap knyttet til én felles kirke. Vi var ganske forskjellige, men uenighet gikk aldri på samarbeidet løst. Jeg likte utformingen av kirkerommet og å kunne stå bak alteret vendt mot menigheten.

Jeg erfarte at konfirmanter fra i fjor kan bli utmerkede medledere neste år.

Etter at jeg sluttet som kapellan i Byåsen gikk jeg over i studentpreststilling i byen fra sommeren 1988. For meg var dette en naturlig fortsettelse av noe jeg alltid har trivdes godt med – å jobbe sammen med unge mennesker.

I 2023 – 2024 fikk jeg igjen gleden av å arbeide litt som prest- og konfirmantlærer i Byåsen. For noen flotte ungdommer vi har i menigheten vårt! Å kunne jobbe med konfirmanter er litt av en skatt. Dette arbeidet gir et møtepunkt som kirka trenger. Et sted for gjensidig refleksjon og utvikling.

I mellomrommet – den tida som gav andre erfaringer og oppgaver - var det også stadige møter med folk som sa mye fint om konfirmant- og ungdoms-arbeidet i Byåsen. Egenopplevd ble dette i vikartida – og det kan bare understrekes, for noen fine ansatte- og frivillige medarbeidere det er i Byåsen!

Snart fikk vi også et spennende samarbeid med Morten Breidablikk (Eggen arkitekter) om rehabilitering av Byåsen kirke. Det resulterte i et fornyet og bedre kirkerom med ny overbygning og naturlig lys.

Tida i Byåsen ble en god periode. Jeg vil særlig fremheve gudstjenestefeiringen med mange aktive deltakere. Jeg satte stor pris på kirkekoret, også som deltaker. Gudstjenestene på Frøseth gård ble innført i min tid.

Periodene med kirkeasylanter ble nok krevende både for dem og for menigheten. Samtidig ble det

fine og lærerike møter med mennesker som var i en svært vanskelig livssituasjon.

Det kan synes som om folk har et mer distansert forhold til kirken i dag. Møter vi folk på rett måte? Står vi for noe som kan hjelpe folk? Er vi åpne og inkluderende nok? Dette er spørsmål Byåsen kirke må ta med seg inn i nye femti år.

Krybbevandring for barnehagene

Prest Ludvig Aasen sammen med menighetspedagogene Maria Foldnes og Gunn Skrove Mogset tar i mot barnehagene til julevandring. Frivillig John-Olav Merakerås stilte som kong Herodes i mange år.

Fra Hallset kirke til Byåsen kirke

I 1988 ble jeg utnevnt av Kongen til embetet som residerende kapellan i Byåsen prestegjeld. Kort tid etterpå kom jeg for første gang inn i den kirka som skulle bli min arbeidsplass i 21 år. Da opplevde jeg Hallset kirke, som den da het, som litt mørk og tung med teppegolv og litt lavt under taket i forhold til andre kirker som jeg var kjent med. Da jeg sluttet i Byåsen i 2009 var kirka blitt en annen enn i 1988, i veldig mange betydninger. Denne prosessen fikk jeg være med på og også gi noen bidrag til.

På tross av førsteinntrykket ble jeg snart veldig glad i Hallset kirke. Først og fremst fordi den rommet en levende menighet med mange mennesker og et stort engasjement både for barn og unge, for diakoni i nærmiljøet og et variert gudstjenesteliv med plass for alle. Hallset kirke var den første såkalte arbeidskirka som var bygd i Trondheim, der det i tillegg til gudstjenesterommet var integrert menighetslokaler, kontorer og møterom og til og med en barnehage i sokkelen. Alt dette skapte et variert gudstjenesteliv der ulike grupper var bidragsytere og målgrupper i gudstjenestene på en veldig inspirerende måte. Vi hadde regelmessige gudstjenester med f.eks. barnehagebarn, 6-årsklubben, barnegospel, skolekorps og tensing og enda flere grupper. I alle disse gudstjenestene var det viktig å kunne ta i bruk flere sanser for å formidle budskapet og fortellingene om Jesus. Dette skapte etter hvert et ønske om å gjøre noe med de fysiske rammene i kirkerommet, at også det kunne være med å formidle budskapet enda tydeligere.

Etter å ha fremmet en sak om dette for menighetsrådet kom jeg i kontakt med kunstneren Astrid Wallster Holdbakk på Heimdal. Hun sa at det første vi burde gjøre, om vi ønsket å løfte kirkerommet, var å bytte ut teppegolv. Dette ville også gjøre noe med akustikken og løfte sangen i gudstjenesten. Dette fikk vi kirkevergen og fellesrådet med på, og teppegolv ble byttet ut med keramiske fliser. Det var videre veldig interessant å samarbeide med Astrid om utviklingen av veggløperne til frontveggen. Hun hadde satt seg godt inn i klassisk kristen symbolikk og sammen med det nakne korset på frontveggen ble hennes vedde veggløpere et kraftfylt symbol for den treenige Gud som vi lovsynger i sangen «Måne og sol» Denne sangen var jo et fast innslag i mange familiegudstjenester i Hallset kirke.

Til 30-årsjubileet for Hallset kirke i 2004 fikk menighetsrådet gjennomslag for en oppussing, ombygging og oppgradering av kirka. Først og fremst ble taket løftet, og det ble åpna for mer innslipp av naturlig lys i kirkerommet gjennom det nye kirketårnet som kom på toppen av kirka. I den forbindelse ble det også vedtatt å endre kirkas navn fra Hallset kirke til Byåsen kirke, slik at kirka fikk samme navn som menigheten.

I 2004 var det også en annen stor milepæl for hele Den norske kirkes utvikling fra den gamle embetsmanns- og statskirka til dagens demokratiske folke- og menighetskirke. I 2004 ble de gamle prestegjeldene nedlagt, og prostiet ble det nye tjenestedistriktet for prestene.

Denne nasjonale reformen hadde vi i Byåsen vært pionerer for siden år 2000 gjennom et forsøk med ny organisering av prestetjenesten i det som i forsøket het «Byåsen storprestegjeld. Denne organiseringa ble nå videreført i det nyopprettede Byåsen prosti, med et eget prostistyre. Dette var et nytt forsøksprosjekt der vi gjorde erfaringer som ble viktige for den videre debatten om organisering av kirka etter at statskirka ble opphevet i 2017. Jeg vil gratulere Byåsen menighet med jubileet og takke for mange gode, inspirerende og lærerike år der jeg ble formet som prest i møte med mange gode kolleger og en engasjert menighet. Disse erfaringene har jeg båret med meg videre og de har hatt stor betydning for hele min tjeneste som prost.

Øystein Flø
prost Gaudal prost

Kulturkvelder i Byåsen kirke

Kulturkveldene i Byåsen kirke, der kjente personer er invitert til å reflektere om liv og tro har vært arrangert fra 2015 til 2024.

Ei arbeidsgruppe med Rune Bratseth, Mette Granheim, Lasse Lossius, Anne Bough Winsnes, Odd Johan Overøye og Steinar Leirvik har planlagt og forberedt kveldene, mens flere frivillige har bidratt i gjennomføringen.

Målet har vært å invitere kjente personer til å snakke om viktige spørsmål knyttet til liv og tro. Kveldene fant snart en fast form, både med tanke på innhold og praktisk gjennomføring. Tidligere sokneprest Steinar Leirvik ledet samtaler i veksling mellom humor og alvor, planlagte spørsmål og improvisasjon. Det har vært en seriøs tilnærming til de ulike tema, men i en lett og ledig innpakning. Både gjester og publikum ser ut til å ha trivdes med å være i Byåsen kirke på kulturkveld. Musikken har også hatt en viktig plass. Alle gjester er utfordret til å velge én eller to salmer til allsang. Kveldene avsluttes med at det serveres suppe til alle som har lyst til å sitte igjen for litt mat og prat.

Vi tror at kulturkveldene har åpnet kirka for mennesker som ikke nødvendigvis går ofte på gudstjeneste, og vi håper at kveldene har gitt noe til både tro, tanke og fellesskap. Noen av gjestene har vist andre sider av seg selv, enn det de ellers forbindes med. Vi håper at kulturkveldene har gitt publikum lyst til å komme tilbake til Byåsen kirke, og at arrangementene har vært et supplement til øvrige virksomhet i menigheten.

Arrangementet er selvfinansierende. Billettprisene har vært lave, men på grunn av lave eller ingen honorarer, har en klart å dekke utgiftene.

Vi har hatt mange spennende gjester og tema på kulturkveld: Erlend Johannesen, Gunnar Bovim, Nils Arne Eggen og Bjørn Hansen, Henrik Syse, Åge Aleksandersen, Are Sende Osen, Christian Ingebrigtsen, Siri Wahl-Olsen, Edvard Hoem, Herborg Finnset, Jonas Gahr Støre, Trygve Skaug, Geir Lippestad, Tania Michelet, Ole Børud, Hedvig Montgomery, Olav Fykse Tveit, Ingvard Wilhelmsen, Marianne Meløy, Charlotte Rørth, Marvin Wiseth, Vebjørn Selbekk, Svein Tindberg og Børge Rømma. Gjennomsnittlig oppmøte har ligget omkring 200, mens Åge Aleksandersen og Trygve Skaug fylte alle 500 seter i kirka.

Kulturkveldene i Byåsen kirke har høstet mange lovord, både på Byåsen og utenfor menigheten. Selv er jeg takknemlig for gode møter med gjester og musikere. Gud har velsignet også disse kveldene – og sørget for at Byåsen kirke har vært møtested mellom himmel og jord.

Steinar Leirvik
Prost Fosen (tidl. sokneprest Byåsen)

Barne- og ungdomsarbeid i Byåsen menighet

Fra menighetshus til arbeidskirke

Allerede i 1963 startet Byåsen menighet, som da også inkluderte Sverresborg menighet, musikalsk småbarns-skole for barn i alderen 4 - 7 år i Byåsen menighetshus. Huset lå i Vegmesterstien 1 og ble innviet i 1954, etter at en menighetshusforening hadde arbeidet med å samle inn penger siden 20 - tallet. Det var et stort hus med både stor og liten sal, kjøkken, vaktmesterleilighet og flere rom i kjelleren, blant annet speiderhule. Huset var mye i bruk av foreninger og lag, barne- og ungdomsarbeid og Eldres Hyggestund. Med ny arbeidskirke, kunne aktiviteter som søndagsskole, speidere, guttelag, og ungdomsklubb flyttes dit. Menighetshuset ble solgt til kommunen og senere revet.

Etablering av barnehage

I april 1975 ble Byåsen kirkes barnehage etablert i Hallset kirke. I 1978 åpnet barnehagen også en kortidsavdeling på menighetshuset. Denne ble i

Dåpsopplæring for 6-åringer

I 1969 fastslo ny «Lov om trudomssamfunn og ymist anna» at skolen ikke lenger skulle ha ansvaret for kirkens dåpsopplæring. Byåsen menighet var blant de første som tok konsekvensen av dette og startet i 1973 dåpsundervisning for seksåringer. Annikken Brodtkorb ble en pioner i arbeidet og utviklet en undervisningsplan for gruppene, som i starten holdt til i private hjem på formiddagstid. Det ble lagt vekt på høy pedagogisk kvalitet – førskolelærer eller lærer skulle være ansvarlig for undervisningen. Blant de første var Ingrid Aagaard og Frøydis Endal. Høgskolen Dronning Mauds Minde var fra starten inne med kurs, veiledning og etterutdanning. De to som jobbet lengst var Asbjørg Lien, 1980 - 1992, etterfulgt av Vigdis Aanderaa Aakre, 1993 -

1999 flyttet til paviljongen ved Hallset skole og endret til heldagsavdeling for 0-3 år.

Menighetsrådet hadde arbeidsgiveransvar for alle ansatte i barnehagen frem til 2011. Da overtok Trondhjems Asylselskap eieransvaret.

Barnehagen har i alle år hatt tett kontakt med kirka og deltar årlig på en familiegudstjeneste.

2010. Stillingene ble i starten finansiert av medlemsavgift, noe støtte fra kommunen og menighetens givertjeneste.

IKO's Dåpsopplæringspris 2002, som menigheten mottok for tiltaket Kirkens 6-årsklubb, ble et synlig tegn på menighetens pionerarbeid innen dåpsopplæring. En enstemmig jury la vekt på at dette er et arbeid som på mange måter er forbilledlig for andre menigheter. *Tiltaket når bredt ut til mange 6-åringer, ca.40% av årskullet velger å være med. Byåsen menighet viser evne til å drive nybrottsarbeid og viser at det er mulig å innarbeide nye arbeidsformer og tradisjoner. Allerede i 1973 startet de med dåpsopplæring for 6-åringer, et tiltak som ble tatt inn i plan for dåpsopplæring i 1991. Menigheten viser også evne til fornyelse og til å tilpasse seg nye rammer.*

Da 6-åringene begynte på skolen, tenkte man nytt og inngikk samarbeid med SFO.

Parallele tiltak var utdeling av 4-årsboka, som første gang ble utdelt i november 1975. Samtidig ble tradisjonen med dåpskluter, der dåpsbarnets navn ble brodert, innført i Byåsen kirke.

Fra 1997, da 6-årsreformen ble innført, drev menighetspedagog Vigdis Aanderaa Aakre 6-årsklubb på alle fire barneskolene i menigheten til og med skoleåret 2009/2010. Byåsen og Hallset om høsten, Stavset og Dalgård om våren, 7-8 samlinger + gudstjeneste. Til sammen har Vigdis hatt 1000 barn på 6-årsklubb i løpet av de årene. Fra høsten 1997 fortsatte tilbudet til 5-åringene i fire år. 6-åringene var jo på skolen. Siste året deltok kun elleve 5-åringer og tiltaket ble avsluttet.

Vigdis ledet også barnegospel til hun gikk over i stilling på bispedømmekontoret høsten 2010. Ny dirigent overtok på høsten, men barnegospel var inne i en "naturlig nedgang" akkurat da, så dermed gikk koret inn i løpet av det skoleåret.

Men snart fikk menigheten Soul Children / Soul Kids i stedet som har blitt drevet av frivillige de siste 11 årene, på samme måte som søndagsskolen og familiekor.

Opprettelse av kateketstilling

De store konfirmanthullene krevde mye av prestenes arbeidstid. Ildsjeler i menighetsrådet så behovet for også å styrke arbeidet for barn fra 6 år og frem til konfirmasjonsalder, og opprettet i 1984 en halv kateketstilling basert på givertjeneste, med denne fasen som hovedfokus. Først i 1993 ble stillingen finansiert av offentlige midler og utvidet til hel stilling. Bente Elton Jacobsen var tilsatt i perioden 1984 – 2000. Frem til stillingen ble statlig jobbet hun også i halve klokkerstilen. I denne perioden ble skole-kirke samarbeidet utvidet med faste tiltak på hvert klassetrinn, enten ved besøk i kirka eller ved at kateket kom på skolebesøk. Godt Nytt ble delt ut til 5.klasse i egen skolegudstjeneste og fulgt opp med bibelkurs i klassene. Prest og kateket samarbeidet om familiegudstjenester og om skolegudstjenester ved jul- og sommeravslutning, eller før påske, for de som valgte det. Kateketen hadde ansvar for å følge opp det frivillige barne- og ungdomsarbeidet, både ved å følge opp lederne og selv delta aktivt, blant annet som leder i Triangelklubb på Selsbakk og speidergruppa i kirka.

Det er verdt å merke seg den betydelige og imponerende innsatsen som menigheten la ned for å opprettholde givertjeneste til lønn av både kateket og leder av kirkens 6-årsgrupper i disse årene.

Fra dåpsopplæring til trosopplæring

Den 27.mai 2003 vedtok Stortinget reform av kirkens trosopplæring. Reformen fremhever kirkens ansvar for alle døpte. Byåsen menighet var blant de første som ble valgt ut til å delta i en 5-årig forsøks- og utviklingsfase. Oppgaven var å utvikle en systematisk og sammenhengende trosopplæring som kan nå ut til alle døpte i alderen 0-18 år, med oppslutning på linje med konfirmasjonen, der Byåsen nå lå på 70%. Prest Maria Skjerdingsstad, kateket Linn Marit Knutsen og menighetspedagog Vigdis Aanderaa Aakre var de som utformet søknaden.

Forsøksperioden resulterte i Plan for trosopplæring i Byåsen menighet, der mål og tiltak for hvert årskull beskrives. Mange spennende tiltak er utprøvd, ikke alle er videreført, mens nye er kommet til. Blant de som har stått seg gjennom hele perioden er Noas Ark dag for 2.klasse og Lys Våken for 6.klasse. I jubileumsåret er det utviklet et helt nytt konsept for 3.klasse, kalt Mine My Church.

Trosopplæringsreformen førte til en stor satsning på avgrensede tiltak, der det legges ned mye arbeid, spesielt fra de ansatte. I dag ser vi at tiltakene ikke har fått den oppslutningen som var målet. Dette er en utfordring som kirka må ta på alvor. Hva skal til for å nå ut til flere i målgruppa? Kan det handle om kommunikasjon, markedsføring eller manglende relevans?

I dag ser vi også mindre oppslutning om det kontinuerlig barne- og ungdomsarbeidet. Det er både færre ledere og færre deltakere, samt at flere tiltak er lagt ned. Fra å ha et stort speiderarbeid, er det for eksempel nå ingen aktive grupper i Byåsen menighet.

Barnedåp ved prest Camilla Winsnes på den årlige friluftsgudstjenesten på Lian.

ICHTYS, Trondheim TenSing og Candeo gospel

TenSing-bevegelsen inntok Norge på 70-tallet, og i Trondheim etablerte Rune Larsen et stort og byovergripende TenSing-kor gjennom sin rolle som kretssekretær i Norges KFUK-KFUM. Selv om Trondheim TenSing også tiltrakk seg ungdommer fra Byåsen, kom det etter hvert opp et ønske om å starte et lokalt TenSing-kor med utspring fra ungdomsklubben i kirkekjelleren.

I 1986 ble Byåsen TenSing «ICHTYS» startet i Hallset kirke. ICHTYS betyr «fisk» på gresk. Bokstavene i det greske ordet for fisk danner også forbokstavene i ordene «Jesus Kristus Guds Sønn Frelser». 20-30 medlemmer var med fra starten av.

Da Trondheim Ten Sing i 1987 la ut på turné til DDR/Øst-Tyskland, deltok en gruppe fra ICHTYS. Samme høst sank medlemstallet i ICHTYS til 10-15 medlemmer. Koret manglet også et eget band. Trondheim TenSing hadde band, men var på utkikk etter ny dirigent. I 1988 valgte de to korene derfor å slå seg sammen. Navnet på det «nye» koret ble Trondheim TenSing, og basen ble flyttet fra noe kummerlige forhold hos KFUK/KFUM i sentrum til Hallset kirke, hvor ICHTYS hadde gode øvingslokaler. I «gamle» Trondheim TenSing hadde man lenge savnet tilhørighet til en menighet. Det fikk koret nå.

I 1989 dro om lag 40 av ungdommene på turné til DDR igjen, hvor koret optrådte for fulle hus og kirker. Turneen resulterte i en egenprodusert kassett-utgivelse. Turné viste seg også å være en attraktiv måte å rekruttere nye medlemmer på, og høsten 1989 ble medlemstallet brått fordoblet til over 80 medlemmer!

Sommeren 1990 dro TenSing på sin tredje (og siste) turné til DDR, denne gangen til et fritt land etter Berlinmurens fall.

TenSing-aktiviteten har alltid gått i bølger, avhengig av hvor mange aktive ildsjeler man har hatt for å «dra lasset». Mange av de som i flere år hadde vært ledere var etter hvert blitt voksne og

ferdige med skole og studier. Det førte til et «generasjonsskifte» i første del av 90-tallet. Etter å ha hatt en høy snittalder for et tenåringskor fikk Trondheim TenSing med det igjen en mer normal gjennomsnittsalder. Aktiviteten var fortsatt høy, med et jevnt medlemstall på 40-50 medlemmer.

Det ble arrangert flere store konserter og flere korturer og turneer, blant annet til Sverige og Danmark i 1994.

Etter at arbeidet hadde ligget nede noen år, tok to innflyttede ungdommer i 2007 kontakt med kirka med spørsmål om de kunne starte et nytt ungdomskor i menigheten, med Jostein Breines i spissen.

Visjonen var å skape et trygt fritidstilbud for ungdom mellom 14 og 18 år på Byåsen. Medlemmene ble hovedsakelig rekruttert fra konfirmantarbeidet og fra ungdomsklubben «Shelter» i kirkekjelleren. 7 ungdommer møtte til første øvelse. De som hadde møtt opp ble oppfordret til å dra med seg flere neste gang, noe de gjorde - så til de grader. På den andre øvelsen kom det 27, og hele 43 på den tredje. Dette var et klart et tegn på behovet for et musikalsk ungdomstilbud på Byåsen.

Jostein ble dirigenten for det nye koret som enda hadde enda ikke noen navn, men i løpet av juleferien ble navnet på det nye koret bestemt: Candeo Gospel. Candeo betyr «å skinne/glitre» på latin. Det kan også dekomponeres i delene Can (fra canto - å synge) og Deo (Herren), som å synge for Herren. Det passet bra med hva lederne ønsket å få frem i medlemmene, og ikke minst med budskapet som gospelkoret ønsket å formidle.

I starten var koret tilknyttet Acta (Normisjon), men senere ble Candeo meldt inn som et Ten Sing-kor i Norges KFUK-KFUM. Etter skifte av hovedledere i 2013 holdt koret det gående noen år, før aktiviteten avtok. De siste årene har det dessverre ikke vært et aktivt ungdomskor i Byåsen menighet.

I tillegg til selve korvirksomheten, har det åndelige og det sosiale alltid vært en sentral og viktig del av ungdomskor-miljøet i Byåsen kirke. Felles kveldsmat etter øvelsene, kors-samlinger foran alteret og jevnlig øvingshelger med gudstjenestefellesskap både i kirka og på

Triangelheimen (KFUKKFUM sitt leirsted i Meråker), bidro til å bygge gode relasjoner og et sterkt fellesskap. Mange kormedlemmer fikk nære vennskap for livet. Det oppsto også søt musikk mellom noen av kormedlemmene, noe som siden har ført til ekteskap og familier. Flere tidligere kormedlemmer utdannet seg også etter hvert til kirkelige stillinger. Vi kan derfor si at Ten Sing-arbeidet på Byåsen har bidratt til flere prester, kateketer og diakoner i Den norske kirke.

Jon Steinar Bjørgum

Musikalen 360

Høsten 2010 startet et nytt kapittel i konfirmanntundervisningen – musikalen 360 °! Historien var en moderne versjon av fortellingen om Den bortkomne sønnen, og handlet om en vanlig gutt fra Byåsen som ble dratt mellom alvorlig sykdom i familien og egne drømmer om en skikarriere. Det var menighetspedagogene Hege Merakerås og Else-Linn Haga Øverkil som fikk i oppgave å utvikle et opplegg. Hege skrev manus og musikk, mens Else-Linn var koreograf, medieansvarlig og produsent.

Musikalen var et krevende prosjekt. Absolutt alle ansatte og flere titalls frivillige var involvert. Begrepet «arbeidskirke» kom virkelig til sin rett. Alteret ble ryddet, og kirkerommet fylt av et svært scenegulv med catwalk, kortribuner, fullt band, scenografi, og stor rigg med lys og lyd. Alle vinduer måtte dekkes til med svart stoff, og ingen i staben glemmer synet av prestene som klatret rundt på kirketaket for å feste presenning rundt glasshatten på kirka. Dette var alvor! De aller viktigste ressursene var likevel konfirmanterne selv. De med de største rollene øvde på replikker og danser gjennom hele vinteren. Øvingshelgene med 200 stykker måtte organiseres nøye for at alle skulle mestre oppgavene og komme i mål. Og i mål kom vi – hvert år. I løpet av 10 år, ble musikalen 360 ° spilt av til sammen 2000 konfirmanter, og sett av nesten 8000 publikummere.

Hege Merakerås

Ungdomsarbeid anno 2025 og ønsker for fremtidens kirke

Ungdomsarbeidet Byåsen menighet har i mange år vært både stort og anerkjent. Dagens situasjon er ikke noe unntak. De siste årene har Byåsen kirke hatt 40 til 100 aktive ungdomsledere. Dette er helt særegent. Da jeg satte meg ned med en gjeng ungdomsledere mellom 16-18 år, for å høre hva kirka har betydd, betyr og håper skal komme til å bety for dem selv og andre i årene fremover, så gav svarene meg frysninger. Akkurat de samme beskrivelsene og følelsene satt jeg selv med da jeg var på deres alder. Dette sier noe om hvor dyktig menigheten har vært til å opprettholde de gode verdiene og det fundamentet som er lagt. Ungdommene beskriver en tilknytning til kirka gjennom dåp og konfirmasjon. Ikke stort mer enn det, før de selv valgte å bli med som ungdomsledere. Begrunnelsen for valget er entydig for alle.

Hvorfor har de unge valgt å bli ungdomsledere?

- Byåsen kirke rommer en vid åpen kirke, der det er plass til alle
- Mennesker er velkomne i alle livets faser
- Kirka er et sted der man kan være seg selv – en fordomsfri atmosfære som er trygg og god
- Byåsen er en plass de føler seg hjemme.
- Her kan vi være både sårbare og fulle av energi
- Det er rom for egenutvikling og muligheter for nye vennskap

I ungdomsarbeidet har det blitt skapt nye vennskap med mennesker man ikke nødvendigvis ville møtt ellers. Slik har det også vært for meg som har vært en del av menigheten i 13 år. Livslange vennskap og bånd blir skapt. Felleskapet er et nøkkelord for ungdomslederne, og de beskriver dette som noe helt unikt. En ungdomsleder sa også at ungdomslederarbeidet var en stor del av identiteten hans. For han var det en så stor og viktig del av livet hans å være ungdomsleder at det var en selvfølge å fortelle om det i sosiale settinger. Ungdomslederne har også uttrykt stor takknemlighet for generasjonene før dem, som har lagt dette fundamentet av verdier som har blitt videreført til dem.

Hva ønsker de unge for morgendagens kirke?

- Kirka skal romme alt og alle som har et ønske om å komme inn i kirkedøra.
- Kirka skulle fortsette å være så fremoverlent og åpen som nå.
- Alle som kommer inn skal møtes på samme måte som de selv opplevde det, med åpne armer.
- Arbeidet skal være helhetlig, og på tvers av generasjoner i de forskjellige aktivitetene som foregår
- Kirka vår skal fortsette å være et godt sted å være, med rom for alt det mennesker har å by på.

Kevin Hoel Tårnes, tidligere ungdomsleder og ungdomsarbeider

Fast ansatte 1974 – 2024

Sokneprest Gerhard Solbu, 1959 – 1982 Karl Hovde, 1982 – 1995 Anders Mikael Holen, 1995 – 2004 Øystein Flø, 2004 – 2009 (sokneprest i storprestegjeldet i forsøksperioden 2000 – 2004) Steinar Leirvik, 2010 – 2023 Maren Græsli Evensen, 2024 - Res.kap / kapellan Arne Koksvik, 1973 – 1978 Anne-Lise Brodtkorb, 1970 – 1979 Dag Aandstad, 1979 – 1987 Jarle Jacobsen, 1981 – 1988 Ola Garli, 1989 – 1990 Øystein Flø, 1988 – 2000 Audun Slettahjell, 1990 – 2001 Maria Skjerdingsstad, 2002 – 2012 Ludvig Aasen, 2009 - 2023 Camilla Winsnes, 2009 - 2019 Marte Leberg, 2019 – 2023 Sara Krog, 2024 - Prost Tor Singsås, 2004 - 2008 biskop 2008 - 2017 Kirsten Almås, fra 2008 – 2010 <i>Byåsen prosti var et tidsavgrenset prosjekt som ikke ble videreført.</i> Organist / kantor Olav Høyem Husby, 1974 - 1993 Liv Benedikte Bjørneboe, 1993 - 1999 Wenche-Helene Fossen, 2000 - 2017 Anita Barlien, 2017 - 2019 Torkil Skille, 2020 - Klokker Ole Skaug, 1974 - 1985 Sofie Daaland, 50%, 1985 - 1990 Bente Elton Jacobsen, 50% 1987-93 Jenny Tiller, 1990 - 1993 Jon Steinar Bjørgum, 50% 1993 - 95	Diakon Anne Talsnes, 2015 - 2024 Lin-Silvia Løkken, 2024 - Kateket Henny Koppen ,1977 -1981 Bente Elton Jacobsen, 1984 - 2000 Linn Marit Knutsen, 2001 – 2008 Else Linn Haga, 2008 – 2016 Eirik Jørgensen, 2018 – 2023 Sigrid Egtvedt, 2023 - Menighetspedagog Asbjørg Lien, 1980 - 1992 Vigdis Aakre, 1993 – 2010 Kyrre Kimo, 2004 - 2005 Maria Runde 2005 - 2006 Hege Merakerås, 2010 - 2013 Maria Fiske Foldnes, 2012 - 2017 Gunn Skrove Mogseth, 2013 - 2020 Randi Gullvåg Bangsund, 2020 - 2022 Anna Nicoline Segtnan Mentzoni, 2017- Elise Kimo, 2022 - Kirketjener Bernt Nervik, 1974 - 1978 Bernt Steinar Fjellvik, 1978 - 1998 Knut Harald Moe, 2002 - 2014 Håvard Singstad, 2014 – 2019 Jakob Godø, 2019 - 2022 Anne-Liese Parow, 2022- Menighetsforvalter / Daglig Leder med kontorsted i Byåsen kirke Jon Steinar Bjørgum, 1995 - 1998 (daglig leder / prostileder 2006 - 2009) Kjellaug Andresen, 1998 – 2005 Johan Fætten, 2009 - 2011 Ingrid Eikli Heggset, 2003 -
--	--